

Det trolofmade Paret :

Sophi och Conrads sista af-
sted på siulfsången, Michaeli.

Dagen är 1823.

Sjunges som: Suckar, tårar, böner ic.

Utläses i Björnsläbbs bokhandel i Stockholm.

SEDERSTRÖM,
tryckt i Marquardska tryckeriet, 1824.

1.

Lär diskare! I diskarinnor lära,
Nu utaf mig — mitt öde jag framstår!
Helt ung af kärleken jag nu fått lära,
Att han en flygtig glädje för oss är. :;

2.

Att hwad jag trött, då första gnistan väcktes
Då jag i blomsterlund spatsera ut,,
Der handen af en ärbär flicka räcktes
Att denna tröst skall nå så hastigt slut. :;

3.

Ne'n såg jag dess uppriktighet med tårar,
Dess ömma hjerta till mig tolka så,
Du på det högsta nu mitt hjerta sårar,
Om jag dig ej med tiden skulle få. :;

4.

Således blef vår slutsats tiden bida,
Att äldren mera mognad skulle få,
Till dess en man, som oerhört månd rida,
Kom som en fogel, till mig sade så. — :;

5.

Som kulan far, dig strax på hästen lasta,
Ty din Sopple med döden kämpa må,
Ej gifves tid, det allraminste tasta,
Sopple hon bad, jag dig skall' säga så. :;

6.

Mid dessa ord, af fasa jag kullstjelpte
Jag dånade, och nästan dödder idg,
Till dess de mig en wattenbågar skänkte
Och sedan tröstlös hästen sadlad såg. :;

7.

En ryttig syn, Sopple! Sopple! min flicka
Skall du ifrån din lära Conrad gå?
Skall jag af tårar affledeskålen dricka;
O himmel hwad för sorg skall jag nu få. :;

8.

Nu svitar jag, sad' hon, min Conrad lära,
Till Himlens land, bereda rum för dig.

Der skall wi sist ett ewigt brudpar båda,
Den kronan, som nu himlen skänker mig. :,:

9.

Ugråt ej mig, gör dig ej sorg och smärta,
Du war uppriktig mot mig, mer än god,
Särwilt, sad' hon, och då hon utlagt detta
Blott räckte handen, suckade och dog. :,:

10.

Ej trodde jag att dödens hand skull' stula
Den glädjen som, näst Gud, den högsta war;
Dersöre här wi hastigt sötman njuto,
Men snart wi bort ifrån hwarandra far. :,:

11.

Re'n tyckt jag se dig bland de sälla sitta,
Der uppe i odödlighetens land;
Jag fattig är, men dock en prydlig lista
Och swepduk, jag dig gifwer med min hand. :,:

12.

Gråt Conrad nu Sophi i jorden gömmes
Din graf jag alltid nu besöka skall.
Du aldrig, aldrig, af din Conrad glömmes
Vi mötas sist i himlens Bröllops-sal. :,:
